

Jsem tvůj tichý pacient

Lucie Bílá

Jsem Tvůj tichý pacient,
co všechno vykoná
i nad mez zákona a víc.
Jsem tvou komplikací,
svůj čas se mnou ztrácíš,
já sem jenom pouhé nic.

Když nad lůžkem se skláníš
jak den s tmou, znám vůni Tvou.
Tvůj plášť je bílý jako padlý sníh,
hlavou mou se toulá
s Tebou nepoznaný hřích.

Mám náhlou zástavu,
necítím únavu a doufám v ten hřích
a nedbám o ostych.
Zním táhlou romancí,
vznáším se v oblacích
a je to jak z knih,
kde píšou co je hřích.

Dál jsem Tvůj tichý pacient
co v labyrintu plent dýchá, dýchá, sténá
a Ty sám teď jsi kde si, to mě trápí, děsí.
Pojď, hned přijď, ať společně navážeme mír.
(Když nad lůžkem se skláníš, jak den s tmou)
Znám vůni Tvou.
Tvůj plášť je bílý jako padlý sníh,
hlavou mou se toulá
s Tebou nepoznaný hřích.

Mám náhlou zástavu,
necítím únavu a doufám v ten hřích
a nedbám o ostych.
Zním táhlou romancí,
vznáším se v oblacích
a je to jak z knih,
kde píšou co je hřích.

Mám náhlou zástavu,
necítím únavu
a doufám v ten hřích
a nedbám o ostych.
Zním táhlou romancí,
vznáším se v oblacích
je to jak z knih,
kde píšou co je hřích.

Jsem Tvůj tichý pacient,
co všechno vykoná
i nad mez zákona a víc.
Jsem tvou komplikací,
svůj čas se mnou ztrácíš
věčný anděl nemocnic.